

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Csp/35/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419201020
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8419201020.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, Bratislava, právne zastúpený: AK JUDr. Peter Kováč, s.r.o., Kubániho 16, 811 01 Bratislava, proti žalovanému: V. G., O. XXX/XX, XXX XX K., Z. XX.XX.XXXX, o zaplatenie 769,03 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 289,33 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 289,33 eur od 21.11.2019 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 100 eur, splatných vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku a to tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

III. Žalovanému náhradu trov konania voči žalobkyni n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súd dňa 29.04.2019 sa žalobkyňa domáhala na žalovanom zaplatenia 769,03 eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne zo sumy 769,03 eur od 04.08.2016 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 769,03 eur od 04.08.2016 do zaplatenia, a to do doby, kým zmluvná pokuta a úroky z omeškania spolu neprevýšia sumu 1.140 eur, a odo dňa, v ktorom zmluvná pokuta a úroky z omeškania spolu prevýšia sumu 1.140 eur už len úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 769,03 eur do ich zaplatenia, náhrady nákladov spojených s mimosúdnym vymáhaním pohľadávky vo výške 72,04 eur a náhrady trov konania.

2. Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tak, že dňa 30.04.2015 žalobkyňa uzavrela so žalovaným „Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500113428“, na základe ktorej žalobkyňa poskytla žalovanému úver vo výške 1.140 eur. Žalovaný sa úver spolu s dohodnutými úrokmi zaviazal zaplatiť v 42 mesačných splátkach vo výške po 35,85 eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára dohodnutého v zmluve. Žalovaný sa dostal so splácaním splátok do omeškania. Do podania žaloby uhradil len 736,67 eur. Z dôvodu omeškania žalovaného s úhradou splátky č. 11 o viac ako 3 mesiace, a to napriek predchádzajúcemu upozorneniu žalobkyne na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok. Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo žalovanému doručené dňa 09.07.2016. K uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok došlo dňa 04.08.2016, kedy žalovaný bol povinný zaplatiť všetky neuhradené splátky úveru. Nakoľko žalovaný tak nespravil, od nasledujúceho dňa je v omeškaní. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobkyni je 769,03 eur a predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené na základe uvedených skutočností. Nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním jednotlivých splátok a následne aj celej

zosplatnenej sumy, podľa čl. 8 ods. 8.1. zmluvy žalobkyni vznikol nárok aj na zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne zo sumy 769,03 eur od 04.08.2016 do zaplatenia. S poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka žalobou si žalobkyňa popri nároku na zmluvnú pokutu uplatnila aj nárok na úroky z omeškania zo sumy omeškaných splátok, a to vo výške podľa Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. tak, aby výška zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania žalovaného o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Preto žalobou si žalobkyňa uplatnila len časť zákonných úrokov z omeškania zo sumy nesplatenj istiny a úrokov, a to vo výške 0,4 % ročne, ktorá predstavuje rozdiel medzi súčtom maximálnych prípustných sankcií podľa Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a sumou uplatnených zmluvných pokút. Ak úroky z omeškania a zmluvná pokuta za omeškanie dosiahnú sumu poskytnutého úveru 1.140 eur, počnúc dňom nasledujúcim po dosiahnutí tejto sumy si žalobkyňa uplatnila už len úroky z omeškania v zákonnej výške 5 % ročne zo sumy 736,03 eur do zaplatenia. Žalobkyňa zaslala žalovanému pred začatím konania viacero písomných upomienok. Žalovaný bol na splnenie povinností žalobkyňou opakovane vyzvaný aj formou zaslania krátkych SMS správ, resp. pri telefonickom a osobnom kontakte. V súvislosti so zaslaním listiny „Pokusu o zmier“ žalovanému právny zástupcom žalobkyne pred začatím konania žalobkyňa si žalobou uplatnila aj nárok na náhradu nákladov spočívajúcich v odmene za túto právnu službu vo výške tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci určenej príslušným právnym predpisom o odmenách a náhradách advokátov vo výške 61,74 eur a paušálnej náhrady vo výške 10,30 eur, spolu 72,04 eur.

3. Spolu so žalobou a neskôr na výzvu súdu zástupca žalobkyne predložil súdu listiny označené ako: „Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“, „Zmluvné dojednania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o.“, výpis z účtu o vyplatení peňažných prostriedkov, „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500113428“, „Oznámenie o zosplatnení“ zo dňa 14.06.2016 spolu s poštovou doručenkou, „Pokus o zmier pred začatím súdneho konania“ zo dňa 08.08.2016 spolu s poštovou doručenkou a prehľad splácania úveru.

4. Uznesením zo dňa 14.08.2019 č.k. 4Csp 35/2019-36 súd podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe a pripojeným listinám, a v prípade, že uplatnený nárok neuznáva, na uvedenie rozhodujúcich skutočností na svoju obranu a označenie dôkazov na ich preukázanie, a to v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie spolu so žalobou a jej prílohami boli žalovanému riadne doručené dňa 20.11.2019. Na výzvu žalovaný reagoval písomným podaním doručeným súdu dňa 04.12.2019. V podaní uviedol, že pokiaľ ide o úhradu dlžnej čiastky 906,36 eur žalobkyni, uznáva a je si vedomý, že je dlžníkom. Nie že by dlh nechcel platiť, ale bol bez práce. Býval v Bratislave, kde platil podnájom. Bol vo finančnej tiesni. Poštu nepreberal z dôvodu, že pošta zrušila dodávanie na adresu, kde býva. Poštu obnovila až od septembra 2019. T.č. má už stabilnú prácu. Preto žiada o zhovievavosť a možnosť splácať dlh splátkovým kalendárom s tým, že je schopný platiť mesačne po 100 eur.

5. Uznesením zo dňa 10.01.2020 č.k. 4Csp 35/2019-58 súd podľa § 167 ods. 3 vyzval zástupcu žalobkyne na vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného k žalobe a jej prílohám a na uvedenie všetkých rozhodujúcich skutočností a označenie dôkazov s tým, že na neskôr uvedené skutočnosti a predložené dôkazy súd nemusí prihliadať, a to v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie spolu s vyjadrením žalovaného bolo zástupcovi žalobkyne doručené dňa 14.04.2020. Podaním doručeným súdu zástupca žalobkyne navrhol súdu rozhodnúť vo veci rozsudkom pre uznanie podľa § 282 a § 284 Civilného sporového poriadku s tým, že súhlasí so splácaním dlhu žalovaným v mesačných splátkach po 100 eur.

6. Súd mal za to, že spor v danej veci je sporom spotrebiteľským upraveným ust. § 290 a nasl. Civilného sprového poriadku, teda sporom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy, v ktorom žalovaný ako spotrebiteľ požíva osobitnú právnu ochranu slabšej zmluvej strany (viď dôvody uvedené nižšie). Podľa čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS Slovenská republika je povinná zabezpečiť spotrebiteľovi vysokú mieru ochrany jeho práv: „aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa (...) vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa...“. Účinnú ochranu spotrebiteľa v tomto zmysle možno dosiahnuť, len ak súd má právomoc zhodnotiť neprijateľné zmluvné podmienky z úradnej povinnosti (ex offa), vrátane možnosti zabezpečenia a

obstarania dôkazu na tento účel, a to nie len čo sa týka samotnej spotrebiteľskej zmluvy, ale aj všetkých ďalších zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Táto právomoc súdu Slovenskej republiky je výslovne zakotvená v ust. § 298 v spojení s § 295 Civilného sporového poriadku, ktoré umožňujú súdu vysloviť z úradnej povinnosti neprijateľnosť zmluvných podmienok a vykonať aj dôkaz, ktorý spotrebiteľ nenavrhne. Tieto ust. predstavujú výnimku z dispozičnej zásady a princípu ne ultra petitem (nie nad rámec žiadosti) v civilnom sporovom konaní. Zároveň však podľa ust. § 300 Civilného sporového poriadku platí, že súd na konanie v spotrebiteľských sporoch (§ 290 a nasl. Civilného sporového poriadku) „primerane“ použije všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak. V tomto ustanovení sú pritom vyjadrené dve základné zásady aplikácie všeobecných ustanovení Civilného sporového poriadku, a to zásada subsidiarity a primeranosti. Zásada subsidiarity vyžaduje aplikáciu všeobecných ustanovení o konaní v tých prípadoch, ak v prvom oddieli prvého dielu, druhej hlavy, (o.i. teda aj v časti upravujúcej spotrebiteľské spory § 290 a nasl.), nie je ustanovené konkrétne pravidlo, ktoré by vylučovalo všeobecné pravidlo. Zásada primeranosti zase podmieňuje aplikáciu všeobecných ustanovení vždy so zreteľom na charakter spotrebiteľského sporu a vo svetle zvýšenej ingerencie súdu v týchto sporoch. Vychádzajúc z týchto zásad súd zastáva názor, že aj keď ust. § 299 Civilného sporového poriadku výslovne vylučuje len aplikáciu ustanovení o rozsudku pre zmeškanie v spotrebiteľských sporoch (v prípadoch rozsudkov vydaných v neprospech spotrebiteľa) a vydanie platobného rozkazu (v prípade zistenia neprijateľných zmluvných podmienok), súd aj pri aplikácii ustanovení § 282 a nasl. upravujúcich podmienky vydania rozsudku pre uznanie nároku je povinný z úradnej povinnosti pred rozhodnutím zabezpečiť spotrebiteľovi účinnú ochranu jeho práv preskúmaním neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve a v súvisiacich dokumentoch z úradnej povinnosti.

7. Preto súd v danej veci, s prihliadnutím aj na neurčitost' a nezrozumiteľnosť samotného uznávacieho prejavu žalovaného (zo sumy 906,36 eur nie je zjavné, či sa jedná o istinu, a v akej výške, alebo príslušenstvo a aké, a ani základ tohoto uznaného nároku) nevyhovet návrhu žalobkyne na vydanie rozsudku pre uznanie nároku a pristúpil k preskúmaniu spotrebiteľskej zmluvy a súvisiacich dokumentov. Dňa 19.11.2020 súd oznámil zástupcovi žalobkyne predbežné právne posúdenie sporu tak, že spotrebiteľský úver v danej veci z dôvodu absencie niektorých obsahových náležitostí zmluvy vyžadovaných zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov považuje za úver bezúročný a bez poplatkov, pričom poukázal predovšetkým na ust. § 9 ods. 2 písm. f) - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a ust. § 9 ods. 2 písm. l) - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

8. Na toto predbežné právne posúdenie zástupca žalobkyne reagoval podaním doručeným súdu dňa 15.12.2010, ktorým oznámil, že na podanej žalobe v celom rozsahu trvá. V podaní uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje údaje o dobe jej trvania a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Poukázal na čl. 4 ods. 4. 5., veta druhá, listiny „Zmluvné dojednania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o.“, podľa ktorého deň splatnosti poslednej splátky úveru je dňom konečnej splatnosti úveru. Ďalej na čl. 9 ods. 9.1. tejto listiny, podľa ktorého zmluva je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční sa podmienok stanovených touto zmluvou. Uviedol, že deň splatnosti poslednej splátky úveru a termín konečnej splatnosti úveru vyplýva tiež z listiny „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500113428“ zo dňa 30.04.2015. Termín konečnej splatnosti úveru je teda v danom prípade riadne určený viacerými spôsobmi, a to jednak určením podľa dátumu a počtu jednotlivých mesačných splátok, a jednak spôsobom vyplývajúcim z uvedeného dojednania v čl. 4 ods. 4.5. listiny „Zmluvné dojednania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o.“. Poukázal tiež na zmenu zákona č. 129/2010 Z.z., ktorou boli z ust. § 9 ods. 2 písm. d) vypustené slová „termín konečnej splatnosti“, a to z dôvodu zosúladenia vnútroštátnej právnej úpravy so smernicou 2008/48/ES na základe rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Vo vzťahu k absencii údajov o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradia, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru, poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018 sp.zn. 3Cdo 146/2017, podľa ktorého nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Ďalej tiež na nález Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 341/07 a rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci Pfeiffer C-397/01 až

C - 403/01. Uviedol, že znenie zákona č. 129/2010 Z.z. v tejto časti je nepresným prevzatím smernice 2008/48/ES, čo nezbavuje súd povinnosti pri jej výklade na základe nepriameho účinku vychádzať z unijného práva, ktoré bolo do vnútroštátnej normy prevzaté. Uplatnenie iba jazykového výkladu hypotézy tejto právnej normy popiera rešpektovanie účinkov unijného práva.

9. Vyjadrenie zástupcu žalobkyne súd doručil žalovanému, ktorý si písomnosť súdu na adrese trvalého pobytu K., O. XXX/XX, H. A., v odbernej lehote neprezval, k podaniu sa nevyjadril.

10. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 19.11.2021 bez prítomnosti oboch sporových strán. Zástupca žalobkyne, ktorý bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný (02.11.2021), podaním zo dňa 08.11.2021 svoju neúčast' ospravedlnil dôvodom hospodárnosti konania a nezvyšovaním jeho nákladov, a vyslovil súhlas s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti. Žalovaný predvolanie na pojednávanie na aktuálnej adrese trvalého pobytu v odbernej lehote nevyzdvihol, na pojednávanie sa nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil. Súd na tomto pojednávaní verejne vyhlásil rozsudok, ktorým žalobe vyhovel iba sčasti. K dôvodom svojho rozhodnutia súd udáva:

11. Žalovaný v spore nepoprel a súd na základe vykonaného dokazovania nemal dôvodné pochybnosti o tvrdení žalobkyne, že dňa 30.04.2015 žalovaný uzavrel so žalobkyňou zmluvu o úvere evidovanú žalobkyňou pod č. 8500113428, na základe ktorej sa žalobkyňa zaviazala poskytnúť žalovanému úver vo výške 1.140 eur a žalovaný sa zaviazal zaplatiť žalobkyni 42 mesačných splátok po 35,85 eur a poplatok za poskytnutie úveru 114 eur, celkom spolu zaplatiť 1.619,70 eur (úver + úroky + poplatok za poskytnutie úveru). Tieto skutočnosti preukazujú listiny predložené v spore žalobkyňou označené ako „Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“, „Zmluvné dojednania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o.“, a „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500113428“ zo dňa 30.04.2015. Podľa týchto listín strany dohodli ročnú úrokovú sadzbu za úver vo výške 17,68 %.

12. V časti 5. listiny „Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“, označenej ako „Údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“, je uvedená predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov na úver (ďalej len „RPMN,“) 25,73 %. V časti 6. tejto listiny označenej ako „Údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“ a tiež v listine „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500104024“ zo dňa 30.04.2015 je uvedená RPMN na úver vo výške 25,60 %. Výška priemernej RPMN na úver je v časti 5. a 6. listiny „Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“, a v listine „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500113428“ uvedená ako 34,42 %.

13. Z výpisu z účtu žalobkyne vyplýva, že dňa 30.04.2015 žalobkyňa žalovanému elektronicky bezhotovostne odoslala platbu vo výške 1.026 eur. Tzn. platbu vo výške rozdielu medzi výškou úveru dojednaného v zmluve a výškou dojednaného poplatku za poskytnutie úveru (1.140 eur - 114 eur = 1.026 eur).

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, tzn. ku dňu 30.04.2015 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Vychádzajúc z cit. ust. § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ. Zmluva o úvere, ktorú ako zmluvný typ upravuje cit. ust. § 497 Obchodného zákonníka, patrí medzi absolútne obchodné vzťahy, tzn. že v zásade by sa mala vždy spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka (§ 261 Obchodného zákonníka). Avšak v prípade, ak účastníkom takéhoto obchodného úverového vzťahu je spotrebiteľ, obchodný vzťah založený zmluvou o úvere nadobúda aj spotrebiteľský charakter. V takomto prípade vzťah má zmiešaný spotrebiteľsko - obchodný charakter, ktorý sa prejaví v tom, že sa naň budú aplikovať aj normy spotrebiteľského práva ako *lex specialis*.

19. Medzi stranami nebolo sporné a súd nemal dôvodné pochybnosti o tom, že zmluva o úvere v prejednávanej spore má charakter zmluvy spotrebiteľskej, a že žalovaný má v právnom vzťahu založenom touto zmluvou o úvere postavenie spotrebiteľa. Záver, že žalovaný zmluvu o úvere uzavrel ako spotrebiteľ, teda že pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, vyplýva z označenia žalovaného ako „dlužníka“ v predložených listinách údajmi fyzickej osoby - nepodnikateľa, z označenia a obsahu týchto listín, v ktorých je úver označovaný ako úver „spotrebiteľský“, zo všeobecných zmluvných podmienok pre zmluvy o „spotrebiteľskom“ úvere predložených ako súčasť zmluvy žalobkyňou, ako aj z právnej argumentácie žalobkyne v spore, ktorá o.i. poukazovala aj na ustanovenia spotrebiteľského práva (zákon č. 129/2010 Z.z., § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a ďalšie). Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že žalobkyňa pri poskytovaní úveru konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, do ktorého patrí aj poskytovanie úverov nebankovým spôsobom.

20. Spotrebiteľské úvery v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy o úvere v prejednávanej spore upravoval špeciálny zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, tzn. k 30.04.2015 (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), ktorý vo vzťahu k Obchodnému zákonníku a k Občianskemu zákonníku má postavenie *lex specialis*.

21. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

22. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 9 ods.1 veta prvá Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

24. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) ,k) a l) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj tieto náležitosti:
f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

25. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

26. Základom právnej ochrany spotrebiteľa vo všeobecnosti je názor, podľa ktorého spotrebiteľ sa vo vzťahu k profesionálnemu dodávateľovi vzhľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku vzájomnej kontraktácii, ocitá vo faktickom a nerovnom postavení, a to z dôvodu vyššej profesionálnej skúsenosti dodávateľa, jeho lepšej znalosti práva a lepšej dostupnosti právnych služieb, a jeho možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné rokovanie pripravený. Pri kontraktácii je využitý moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy ochrany spotrebiteľa je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu, nie je tak absolútna. V spotrebiteľských vzťahov je limitovaná princípom ochrany tej osoby, ktorá urobila právny úkon s dôverou v určitý, druhou stranou prezentovaný, skutkový stav.

27. Z uvedenej právneho základu koncepcie spotrebiteľského práva vychádza aj Zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý ustanovuje obligatórnu písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a osobitné obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ určitým a dostatočne jasným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej zmluve o úvere posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho zo zmluvy. Zákonodárca pritom preferuje uvedenie niektorých obsahových náležitostí v písomnej zmluve o spotrebiteľskom úvere až do takej miery, že ich absenciu sankcionuje tým, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za úver bezúročný a bez poplatkov. Ide o sankciu pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým vystavuje spotrebiteľa značne nerovnému postaveniu.

28. Podľa cit. § 9 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch ak zmluva nemá písomnú formu, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Právnym následkom nedodržania písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere teda podľa špeciálnej právnej úpravy Zákona o spotrebiteľských úveroch nie je neplatnosť zmluvy (a to ani sčasti), ale sankcia veriteľa spočívajúca v bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Sankcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nastupuje teda zo zákona v prípade absencie o.i. aj obsahových náležitostí zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) a l) Zákona o spotrebiteľských úveroch. V danej veci žalobkyňa nepreukázala, že by v rámci kontraktačného procesu so žalovaným bolo došlo k naplneniu všeobecných zákonných predpokladov pre uzavretie písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako dvojstranného adresovaného právneho úkonu, obsahujúcej tieto zákonom požadované obsahové náležitosti.

29. Podľa § 43a ods. 1 a ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len návrh), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Návrh pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený.

30. Podľa § 43c ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi.

31. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie a nečinnosť sami o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

32. Podľa § 44 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

33. Podľa § 45 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

34. Vychádzajúc z citovanej všeobecnej právnej úpravy Občianskeho zákonníka k uzavretiu zmluvy ako dvojstranného adresovaného právneho úkonu dochádza prijatím návrhu na uzavretie zmluvy, tzn.

vyhlásením osoby, ktorej bol návrh určený alebo jej iným včasným konaním, z ktorého možno vyvodíť jej súhlas s návrhom. Takéto prijatie návrhu však nadobúda účinnosť až okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. V prípadoch, ak zákon pre zmluvu vyžaduje obligatórne písomnú formu, čo je aj prípad zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k uzavretiu zmluvy v písomnej forme obsahujúcej všetky obligatórne obsahové náležitosti dôjde len vtedy, ak je písomný návrh na uzavretie zmluvy obsahujúci všetky tieto náležitosti prijatý tiež písomne, a tam, kde nie je navrhovateľ pri písomnom prijatí návrhu prítomný, môže k uzavretiu zmluvy dôjsť iba tak, že písomné prijatie návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie písomného návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím písomného návrhu a považuje sa za nový písomný návrh.

35. Z listiny označenej ako „Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“ vyplýva, že žalovaný dňa 30.04.2015 (dátum podpisu listiny žalovaným) požiadal žalobkyňu formou štandardného formulárového tlačiva o poskytnutie (okrem revolvingového úveru) aj klasického úveru tak, ako je uvedené v časti 5. tejto listiny označenej ako „Údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v EUR“. Žalovaný podľa tejto časti 5. listiny žalobkyňu požiadal o klasický úver vo výške 1.140 eur so 17,68 % ročnou úrokovou sadzbou za úver a za poplatok za poskytnutie úveru vo výške 114 eur s tým, že žalobkyni zaplatí celkom (úver + úroky + poplatok za poskytnutie úveru) 1.619,70 eur v 42 pravidelných mesačných splátkach po 35,85 eur. Táto časť obsahuje, o.i., aj údaj o „Predpokladanej RPMN za úver,“ vo výške 25,73 %. Táto časť listiny však neobsahuje žiadne termíny splatnosti jednotlivých splátok istiny, úrokov a poplatku, a ani konečnú splatnosť úveru.

36. Podľa časti 6. listiny „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“ označenej ako „Údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“, podpísanej žalobkyňou toho istého dňa 30.04.2015, žalobkyňa na základe žiadosti žalovaného špecifikovanej v časti 5. listiny tohto istého dňa 30.04.2015 schválila žalovanému poskytnutie (okrem revolvingového úveru) klasického úveru za rovnakých podmienok, ako žalovaný žiadosťou požiadal, okrem výšky RPMN za úver, ktorá podľa tejto časti bola dohodnutá na 25,60 %, na rozdiel od RPMN v žiadosti 25,73%. Ani táto časť 6. listiny neobsahuje žiadne termíny splatnosti jednotlivých splátok istiny, úrokov a poplatku, a konečnú splatnosť úveru.

37. Z listiny označenej ako „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo 85001113428“ vyplýva, že tohoto istého dňa, tzn. dňa 30.04.2015, žalobkyňa vyhotovila aj túto ďalšiu listinu obsahujúcu údaje (okrem revolvingového úveru) o klasickom úvere, ktoré sú zhodné s údajmi uvedenými v časti 6. listiny „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere“. Listina „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo 85001113428“ však, navyše, obsahuje aj rozpis mesačnej splátky 35,85 eur na istinu a úroky, a údaje o dátume splatnosti prvej a poslednej splátky úveru. Podľa tejto listiny mesačná splátka vo výške 35,85 eur pozostávala z istiny vo výške 27,14 eur mesačne a úrokov vo výške 8,71 eur mesačne, splatnosť prvej splátky úveru nastala dňa 01.06.2015 a splatnosť poslednej splátky úveru dňa 01.11.2018.

38. Podľa bodu 2.1. listiny „Zmluvné dojednania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o.“, ktorá podľa čl. 14. tvoria súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zmluvné podmienky“): „Vyplnená žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu podpísaná Dlžníkom...je návrhom na uzavretie Zmluvy o RÚ. Zmluva o RÚ je uzavretá a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu Dlžníka...a Veriteľa. Dlžník vyplní do formulára Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu (ďalej len Žiadosti/Zmluvy) ním požadovanú výšku úveru a súhlasí s tým, že Veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti Dlžníka splácať úver schváliť iné parametre požadovaného úveru ako dlžník uviedol v bode 5. Žiadosti /Zmluvy, pričom výška úrokovej sadzby a RPMN nebude vyššia, než v prípade úveru požadovaného Dlžníkom v bode 5. Žiadosti/Zmluvy...Dlžník podpisom s odovzdaním Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru Veriteľovi súhlasí s tým, že termín splatnosti splátky bude v prípade schválenia jeho žiadosti stanovený na konkrétny deň medzi v poradí prvým až pätnástym dňom kalendárneho mesiaca takto: V nadväznosti na deň poskytnutia úveru (ods. 2.3) bude dátum splatnosti prvej splátky určený na deň medzi v poradí prvým až pätnástym dňom (vrátane) kalendárneho mesiaca nasledujúceho po Dni poskytnutia úveru ...2.3. Veriteľ poskytne Dlžníkovi schválenú výšku úveru na účet Dlžníka uvedený v Zmluve o RÚ v deň nadobudnutia účinnosti Zmluvy o RÚ (ďalej len „Deň poskytnutia úveru „)...2.5. Poplatok za poskytnutie úveru je splatný v deň uzavretia Zmluvy o RÚ“. Podľa čl. 2.bod

2.2. zmluvných podmienok: „Veriteľ je povinný odoslať Dlužníkovi Oznámenie Veriteľa o schválení úveru Dlužníkovi a jeden rovnopis Zmluvy o RÚ. Oznámenie Veriteľa podľa predchádzajúcej vety bude okrem vyššie uvedeného obsahovať nasledovné údaje: číslo Zmluvy o RÚ, schválenú výšku úveru vrátane meny, splatnosť úveru, výšku mesačnej splátky úveru, lehotu a podmienky splácania úrokov, dátum splatnosti prvej splátky úveru, dátum splatnosti poslednej splátky úveru, lehotu a podmienky splácania úrokov...“.

39. Podľa uvedených listín teda žalovaný ako dlžník dňa 30.04.2015 (vychádzajúc z dátumu pri podpise dlžníka) predložil žalobkyni ako veriteľovi písomný návrh (žiadosť) na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere za podmienok tak, ako je to uvedené v časti 5. listiny „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“. Toho istého dňa 30.04.2015 (vychádzajúc z dátumu podpisu žalobkyne na listine) žalobkyňa návrh (žiadosť) žalovaného o poskytnutie úveru v parametroch podľa časti 5. akceptovala, okrem výšky RPMN na úver, ktorá je v tejto časti uvedená vo výške 25,60 %, kým v časti 5. vo výške 25,73 %. Keďže oba podpisy, ako veriteľa tak aj dlžníka, sú pod touto listinou, pričom sú datované tým istým dňom, súd mal za to, že dlžník svojim podpisom listiny vyjadril akceptáciu tohoto nového návrhu veriteľa na novú výšku RPMN 25,60 %, inú ako je uvedená v jeho žiadosti (časť 5.). Súčasťou žiadosti/zmluvy sa stali zmluvné podmienky, podľa ktorých žalovaný popisu listiny „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“ vyjadril súhlas s tým: „že termín splatnosti splátky bude v prípade schválenia jeho žiadosti stanovený na konkrétny deň medzi v poradí prvým až pätnástym dňom kalendárneho mesiaca takto: V nadväznosti na deň poskytnutia úveru (ods. 2.3) bude dátum splatnosti prvej splátky určený na deň medzi v poradí prvým až pätnástym dňom (vrátane) kalendárneho mesiaca nasledujúceho po Dni poskytnutia úveru ...“. Bol tiež oboznámený s tým, že: „Veriteľ je povinný odoslať Dlužníkovi Oznámenie Veriteľa o schválení úveru Dlužníkovi...“, ktoré bude obsahovať o.i. aj : splatnosť úveru, výšku mesačnej splátky úveru, lehotu a podmienky splácania úrokov, dátum splatnosti prvej splátky úveru, dátum splatnosti poslednej splátky úveru, ...“.

40. Z listiny označenej ako „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500113428“, predloženej žalobkyňou v konaní vyplýva iba to, že žalobkyňa dňa 30.04.2015 vyhotovila aj listinu, ktorá už obsahuje údaje o zložení mesačnej splátky 35,85 eur z istiny 27,14 eur a úrokov 8,71 eur, a o splatnosti prvej splátky dňa 01.06.2015 a splatnosti poslednej splátky dňa 01.11.2018. Žalobkyňa však v konaní neuviedla žiadne tvrdenia a nepreukázala, že by táto listina obsahujúca dodatočné obligatórne obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované cit. ust. § 9 ods. 2 písm. f), k) a l) Zákona o spotrebiteľských úveroch ako návrh dodatku k pôvodnej zmluve (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka) sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného tak, ako to predpokladá cit. ust. § 45 Občianskeho zákonníka, a že by žalovaný žalobkyni akceptáciu tohoto návrhu dodatku zmluvy písomne oznámil. Listina obsahuje podpis iba žalobkyne ako veriteľa. Samotné zmluvné podmienky predpokladali „odoslanie“ listiny dlžníkovi. Žalobkyňa v tomto smere neuniesla povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno.

41. Údaje o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. l)) a o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f)) v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v danej veci zákonodárca preferoval ako podstatné obligatórne náležitosti zmluvy, a to aj z pohľadu uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. k)). Pokiaľ žalobkyňa poukazovala na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018 sp.zn. 3Cdo 146/2017, podľa ktorého nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky, a na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C- 42/15 Bíróová, súd udáva, že v danej veci sa nejedná o absenciu tzv. amortizačnej tabuľky, ale o absenciu akéhoľvek konsenzuálneho zhodného písomného prejavu vôle zmluvných strán, ktorý by umožňoval spotrebiteľovi v čase uzavretia zmluvy s istotou vôbec identifikovať dátumy splátok istiny a úrokov a termín konečnej splatnosti úveru. Podľa záverov vyslovených Súdnym dvorom EÚ v rozsudku vo veci C - 42/15 Klára Bíróová zo dňa 09.06.2016 :“50. ...nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy splátok“ a tiež: „59. ...zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu po sebe nasledujúcich splátok nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny“. V danej veci žalobkyňa nepreukázala existenciu písomnej dohody strán o tom, kedy má žalovaný vôbec zaplatiť prvú mesačnú splátku, kedy nastáva splatnosť ďalších mesačných splátok,

kedy nastane splatnosť poslednej mesačnej splátky a tiež konečná splatnosť celého úveru. Navyše, listiny predložené žalobkyňou tvoriace zmluvné dokumenty si svojim obsahom vzájomne odporujú. Listinu „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“ strany podpísali a zmluvu teda uzavreli dňa 30.04.2015. Úver bol čerpaný toho istého dňa. Podľa zmluvných podmienok ako súčasť tejto zmluvy mal byť: „...dátum splatnosti prvej splátky určený na deň medzi v poradí prvým až pätnástym dňom (vrátane) kalendárneho mesiaca nasledujúceho po Dni poskytnutia úveru ...“. Žalobkyňa však následne v listine „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo 85001113428“ uviedla splatnosť prvej splátky o dva mesiace neskôr (01.06.2015), ako to dohodla v zmluve so žalovaným.

42. Zmluva o spotrebiteľskom úvere tak neobsahuje ani uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. Zákon o spotrebiteľských úveroch nevyžaduje od veriteľa uvedenie konkrétneho matematického vzorca pre výpočet RPMN a ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označiť. Bez dohody strán o termínoch jednotlivých mesačných splátok a termínu konečnej splatnosti úveru a uvedenia týchto údajov v písomnej zmluve, nie je však možné prijať iný záver, ako záver o absencii uvedenia všetkých predpokladov pre výpočet RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

43. Za tejto dôkaznej situácie súd vychádzajúc z cit. § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému v danej veci z dôvodu nepreukázania uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere s obligatónnymi obsahovými náležitosťami uvedenými v ust. § 9 ods. 2 písm. f) , k). a l). Zákona o spotrebiteľských úveroch považoval za úver bez úrokov a poplatkov. Súd len zdôrazňuje, že citované ust. § 43 a § 44 Občianskeho zákonníka majú kogentný charakter a strany sa nemôžu od nich ani svojim odlišným dojednaním odchýliť.

44. Súd tiež udáva, že žalobkyňa v konaní neuviedla a nepreukázala, že by v rámci kontraktčného procesu so žalovaným si bola ako veriteľ splnila zákonnú povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného úver splácať tak, ako jej to ukladalo ust. § 7 ods. 1 a ods. 15 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Otázkou vynaloženia tejto odbornej starostlivosti veriteľom je súd povinný vždy skúmať (a to aj keď ju spotrebiteľ nenamieta) a veriteľ je povinný vynaloženie tejto odbornej starostlivosti vždy hodnoverne preukázať. V opačnom prípade to má pre veriteľa dôsledky vo forme sankcií uvedených v cit. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, tzn. vo forme straty oprávnenia vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a v prípade hrubého porušenia tejto povinnosti aj bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. V danej veci žalobkyňa v žalobe, a ani do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania vo veci, napriek opakovaným výzvam súdu na označenie a predloženie všetkých prostriedkov procesného útoku najneskôr do tohto štádia konania, neuviedla žiadnu skutočnosť, z ktorej by vyplývalo, že bonitu žalovaného v danom prípade akýmkoľvek spôsobom vôbec zisťovala, nie to ešte overovala, že by vôbec posudzovala pomer medzi jeho príjmami a výdavkami z pohľadu, či mu po vynaložení bežných výdavkov zostane mesačne taká čiastka, aká bude potrebná na splácanie úveru. Nepreukázanie splnenia tejto povinnosti za situácie, že dôkazné bremeno zaťažovalo žalobkyňu, súd posúdil ako hrubé porušenie povinnosti veriteľa stanovenej v § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch s následkom straty oprávnenia žalobkyne požadovať na žalovanom splatenie celého úveru a tiež sankcie spočívajúcej v bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch). Takéto právne závery súdu v otázke učinenia zadosť povinnosti veriteľa posúdiť bonitu spotrebiteľa nemôžu byť pre žalobkyňu nijako nové a prekvapivé, vzhľadom na judikatúru súdov, ako napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co 1/2019 zo dňa 17.06.2019, sp.zn. 18CoCsp 45/2020 zo dňa 22.06.2021, sp.zn. 19Co 130/2019 zo dňa 27.02.2020, sp.zn. 6Co 171/2016 zo dňa 27.10.2016, sp.zn. 3Co 153/2019 zo dňa 10.03.2020, a ďalšie. Preto súd spotrebiteľský úver v danej veci považoval za bezúročný a bez poplatkov nie len podľa § 11 ods. 1 písm. b), ale aj podľa ust. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

45. Podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku žalobca je povinný v žalobe okrem všeobecných náležitostí podania uviesť označenie strán, pravdivo a úplne opísať rozhodujúce skutočnosti, označiť dôkazy na ich preukázanie a žalobný návrh. Podľa ust. § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. V danej veci žalobkyňa v žalobe, a ani v nasledujúcich vyjadreniach, neuviedla žiadne skutočnosti týkajúce sa posúdenia schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou. Vzhľadom na procesnú pasivitu žalobkyne týkajúcu sa opísania a preukázania esenciálnych skutočností súvisiacich s kontraktčným procesom a splnením si svojej právnej povinnosti pri uzatváraní zmluvy

so žalovanými, nebolo možné tieto rozhodné skutkové okolnosti objasniť. Aplikujúc základné pravidlo delenia dôkazného bremena súdu neostávalo nič iné, iba prijať záver, že žalobkyňa dôkazné bremeno ohľadom preukázania splnenia povinnosti s odbornou starostlivosťou preskúmať bonitu žalovaných nepreukázala. Platný procesný civilný poriadok výrazne obmedzuje dôkaznú iniciatívu súdu a dôraz kladie takmer bezvýhradne na strany sporu. Žalobkyňa, ktorá neuvedie všetky rozhodujúce tvrdenia a neoznačí na ich preukázanie dôkazy, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré vychádza zo skutkového stavu zisteného iba na základe ňou uvedených tvrdení a predložených dôkazov.

46. Keďže súd spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému považoval za úver bez úrokov a bez poplatkov, žalovanému vznikla povinnosť vrátiť žalobkyni len istinu úveru, ktorá mu bola poskytnutá. V konaní nebolo sporným, že žalobkyňa dňa 30.04.2015 poukázala žalovanému bezhotovostne peňažné prostriedky vo výške 1.026 eur. Táto suma predstavuje rozdiel medzi výškou dohodnutého úveru 1.140 eur a výškou dohodnutého poplatku za úver 114 eur. Žalovaný nepoprel tvrdenie žalobkyne podložené prehľadom úhrad predložených žalobkyňou, že do podania žaloby zaplatil celkom 736,67 eur. Preto súd vzhľadom na záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni nevrátenú časť istiny úveru predstavujúcu rozdiel medzi sumou reálne žalovanému poskytnutých peňažných prostriedkov a úhradami žalovaného na úverový účet vo výške 289,33 eur (1.026 eur - 736,67 eur). V prevyšujúcej časti istiny, v časti zmluvných úrokov a poplatkov súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

47. Žalobkyňa si žalobou uplatnila aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne zo sumy 769,03 eur od 04.08.2016 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 769,03 eur od 04.08.2016 do zaplatenia, a to do doby, kým zmluvná pokuta a úroky z omeškania spolu neprevýšia sumu 1.140 eur, a odo dňa, v ktorom zmluvná pokuta a úroky z omeškania spolu prevýšia sumu 1.140 eur už len nárok na úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 769,03 eur do ich zaplatenia. Okrem tohto aj nárok na náhradu nákladov spojených s mimosúdnym vymáhaním pohľadávky vo výške 72,04 eur spočívajúcich v odmene a náhradách advokátovi v súvislosti so zaslaním pokusu o zmier pred začatím súdneho konania.

48. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

49. Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

50. Podľa čl. 8 bod 8.1. listiny „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“ označenej ako sankcie: „ V prípade omeškania Dlužníka...s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti ...je Dlužník ...povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,4 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlužníka...s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa čl. 13 ods. 13.1. písm. a) zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka...je Dlužník...povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04% dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.).“

51. Zmluvnú o pokutu vo výške 0,4 % z dlžnej sumy strany teda dojednali pre prípad omeškania žalovaného s úhradou mesačnej splátky, jej časti alebo celej zosplatennej pohľadávky zo zmluvy. Keďže súd v danej veci prijal záver o absencii akýchkoľvek údajov o splatnosti jednotlivých splátok v zmluve o spotrebiteľskom úvere, nemožno prijať ani záver o porušení zmluvnej povinnosti žalovaným spočívajúcej v omeškaní so splátkami, na ktorú bola zmluvná pokuta viazaná. Preto súd nárok žalobkyne aj v tejto časti zamietol.

52. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s uplatnením.

53. Podľa § 517 ods.1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

54. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa toho zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací prepis.

55. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 586/2008 Z. Z. účinnom od 1.2.2013 (ďalej „Nariadenie vlády“), výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

56. Žalobkyňa si žalobou uplatnila nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 769,03 eur od 04.08.2016, a odo dňa, v ktorom požadovaná zmluvná pokuta a úroky z omeškania spolu prevýšia sumu 1.140 eur, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 769,03 eur do ich zaplatenia. Súd žalobkyni nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z celej zosplatennej pohľadávky zo zmluvy od 04.08.2016 nepriznal. Jednak z dôvodu, že podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch žalobkyňa nebola oprávnená úver predčasne zosplatiť. Jednak z dôvodu, že žalobkyňa v konaní pre absenciu údajov o termínoch splatnosti splátok v zmluve o spotrebiteľskom úvere nepreukázala splnenie zákonných podmienok pre uplatnenie práva požadovať zaplatenie celej pohľadávky naraz podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súd preto v danej veci vychádzal z ust. § 563 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Za prvú výzvu na zaplatenie priznanej istiny súd považoval žalobu. Preto počnúc dňom nasledujúcim po dni doručenia žaloby žalovanému, tzn. dňom 21.11.2021, žalobkyni priznal nárok na úroky z omeškania zo sumy 289,33 eur v zákonnej výške určenej Nariadením vlády 5 % ročne. V prevyšujúcej časti žalobu aj ohľadne úrokov z omeškania zamietol.

57. Žalobkyňa si žalobou v nadväznosti na zaslanie listiny „Pokusu o zmier pred začatím súdneho konania“ zo dňa 08.08.2016 žalovanému jej právnym zástupcom uplatnila aj náhradu nákladov spočívajúcich v odmene právneho zástupcu za túto právnu službu súvisiacu s uplatnením nárokov voči žalovanému predmetnou žalobou vo výške tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci určenej príslušným právnym predpisom o odmenách a náhradách advokátov vo výške 61,74 eur a paušálnej náhrady 10,30 eur, spolu 72,04 eur. Žalobkyňa síce predložila súdu listinu „Pokus o zmier pred začatím súdneho konania“ vyhotovenú advokátskou kanceláriou JUDr. Andrey Cvikovej a.s. so sídlom Kubániho 16, 811 01 Bratislava. Ničím však nepreukázala, že by v nadväznosti na túto listinu skutočne náklady tak, ako tvrdí, aj vynaložila. Preto súd žalobu aj v tejto časti zamietol.

58. Žalovaný požiadal súd o povolenie splácať dlh v splátkach po 100 eur mesačne. Súd preskúmal túto žiadosť a využijúc právo vyplývajúce mu z ust. § 232 ods. 3 a 4 Civilného sporového poriadku povolil žalovanému platiť žalobkyni prisúdenú sumu s príslušenstvom v splátkach vo výške 100 eur mesačne. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 21.04.2020 súhlasil so splátkami dlhu v tejto výške s tým, že išlo o splátky k žalovanej sume 769,03 eur s prísl.. Nakoľko zo žalobkyňou žiadanej sumy prisúdená jej bola len časť vo výške 289,33 eur s prísl., vo vzťahu k tejto sume sú splátky 100 eur mesačne nepochybne primerané. Súd zastáva názor, že stanovená výška splátky 100 eur mesačne zodpovedá zásade spravodlivej ochrany práv vyjadrenej v čl. 2 Civilného sporového poriadku pri súčasnom určení, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane splatnosť celého plnenia. Podľa názoru súdu ide o primeranú výšku splátky k výške splatného dlhu a všetkým vyššie uvedeným okolnostiam sporu, rešpektujúcu požiadavku spravodlivej ochrany práv ako na strane žalobkyne, ktorá ako veľká nebanková spoločnosť nebude tým neprímerane zasiahnutá vo svojich pomeroch a právach, tak i na strane žalovaného, a tiež požiadavku zohľadniť sociálne postavenie strán sporu (článok 6 ods. 2 základných princípov Civilného sporového poriadku).

59. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

60. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo.

61. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

62. Strany mali v konaní úspech pomerne. Žalobkyňa bola úspešná v časti istiny vo výške 289,33 eur, žalovaný vo zvyšnej časti 479,70 eur (769,03 eur - 289,33 eur). Preto podľa zásady úspechu v konaní žalovanému prislúcha voči žalobkyni nárok na pomernú náhradu trov konania. Keďže žalovaný si nárok na náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú, súd mu žiadnu náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti výrokom I. - III. toho rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).